

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra občanského práva

P O S U D E K

oponenta diplomové práce

Téma diplomové práce : Žaloba na vydání věci jako prostředek ochrany vlastnického práva

Autorka diplomové práce : Iveta Maxová

Vedoucí diplomové práce : JUDr. Miloslava Wipplingerová, Ph.D., LL.A.

Oponent diplomové práce : JUDr. Miloslav Ungr

Žaloba na vydání věci má svá specifika, jimiž se odlišuje od jiných žalob, jejichž smyslem je dosažení nápravy porušeného nebo ohroženého subjektivního práva. Z toho vyplývá, že si autorka zvolila pro diplomovou práci závažné téma, a to tím spíše, že se tak stalo již za účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.. Diplomantka si byla tohoto stavu vědoma a při zpracovávání daného tématu na mnoha místech z nové právní úpravy vycházela.

V úvodu práce autorka zdůvodňuje, proč nezačala výklad historickým exkursem s akcentem na právo římské, jak bývá obvyklé, ale zařadila ho až do kapitoly třetí. Druhou kapitolu (první obsahuje úvod) totiž věnovala současnému pojetí vlastnického práva a učinila tak proto, aby vynikla propracovanost římského práva. Musím konstatovat, že obě tyto kapitoly jsou zpracovány velmi dobře a k jejich pořadí nemám připomínky, když argumentaci autorky lze označit za přiléhavou. Jde mj. o ukázkou toho, že základy kontinentálního práva mají své kořeny v právu římském, které, jak autorka správně zdůrazňuje, bylo na svou dobu velice vyspělé. Pro úplnost je však třeba v rámci hodnocení říci, že ve čtvrtém odstavci úvodu diplomantka nesprávně číselně označuje kapitoly vlastní práce, Uvádí, že v kapitole třetí se věnuje současné civilněprávní ochraně vlastnického práva. Kapitola třetí však obsahuje historický exkurs a prostředkům ochrany vlastnického práva je věnována kapitola čtvrtá.

Především nemám připomínky k systematickému uspořádání práce, která obsahuje celkem sedm kapitol včetně závěru a resumé, z toho se pak kapitoly druhá až pátá dělí ještě na podkapitoly. Za zdařilejší považuji první polovinu práce, zejména kapitolu druhou a třetí. Při čtení diplomové práce jsem měl pocit, jako by autorce postupně zbývalo málo času na její dokončení a postupně se v ní začaly vrstvit chyby, i když se většinou jedná o chyby tiskové, stylistické a někdy i gramatické.

Na str. 34 diplomantka cituje z publikace autorky Winterové (u čísla 62 pod čarou je příslušný odkaz). Nekontroloval jsem sice přesnost citace, ale v každém případě je třeba se zamyslet nad tvrzením, že žalobce může doplňovat skutečnosti rozhodné pro posouzení věci během řízení v prvním stupni až do vydání rozsudku. Je tomu skutečně tak? Kdy takové tvrzení platí a kdy nikoliv?

Na str. 37 až 39 v podkapitole 4.5 se autorka zabývá žalobou z rušené držby. Tato žaloba má základ nejenom v právu hmotném, ale též v právu procesním. Hmotněprávní úprava vycházející z obč. zák. č. 89/2012 Sb. je na několika místech přiměřeně citována. V celé podkapitole však postrádám odkaz na příslušná ustanovení občanského soudního řádu. Přitom je však zcela zřejmé, že autorka i z ust. § 176 a násl. o.s.ř. vycházela.

Na str. 42 autorka ve shodě s odbornou literaturou i judikaturou uvádí, že v případě spoluvlastnictví věci je k podání žaloby na její vydání legitimován kterýkoliv ze spoluvlastníků. Je proto třeba zamyslet se v této souvislosti nad řešením situace, kdy jeden ze spoluvlastníků žalobu podá a následně podá stejnou žalobu i další spoluvlastník. Mohou dvě takové žaloby vedle sebe obstát? Přichází či nepřichází v úvahu nějaký procesní postup?

Na str. 44 poukazuje autorka na rozdílná stanoviska autorů Fialy a Švestky na straně jedné a Spáčila na straně druhé, a to ohledně možného postupu v případě, že dojde ke zcizení nebo zničení neoprávněně zadržované věci. Na tomto místě postrádám zdůvodněné stanovisko diplomantky.

Rozsahem je diplomová práce na spodní hranici stanoveného požadavku. Vykazuje sice 64 stran včetně seznamu použitých zdrojů, ale vlastní text začíná až na osmé straně. Přesto se domnívám, že práce obsahuje vše podstatné. Nechybí v ní cizojazyčné resumé, použité prameny jsou vyznačeny způsobem pro vědeckou práci obvyklým. Elektronickou kontrolou původnosti textu práce za použití systému THESES.CZ nebyly zjištěny žádné nedostatky. Shoda práce s jinými prameny je vyjádřena nula procenty.

Už jsem v hodnocení uvedl, že se s přibývajícím textem začaly množit různé chyby, jako by autorka práci dokončovala v přílišném spěchu. Na řadu z nich by sama musela přijít při pozorném pomalém čtení diplomové práce před jejím odevzdáním do tisku. Takové chyby pak ve svém výsledku ovlivňují celkový pohled na úroveň díla.

Nehodlám všechny nalezené chyby vypisovat a proto jen namátkou uvádím :

Na str. +7, desátý řádek od spodu „os“, správně „od“. Na str. 24 od závěru druhého odstavce i v první větě třetího odstavce jsou chyby, stejně tak v předposlední větě na str. 28. Na str. 32 první věta shora nedává smysl Na některých místech (např. str. 32, 34) chybí u čísla paragrafu název zákona, kterého se uvedený § týká. Na str. 45 autorka odkazuje na § 5800 odst. 1 občanského zákoníku. Nový občanský zákoník je sice rozsáhlý, ale tolik paragrafů skutečně nemá. Na str. 44 a 45 několikrát autorka zaměňuje žalobce a žalovaného. Na str. 58 po přečtení věty první předposledního odstavce nelze učinit jiný závěr, než že tato věta nedává smysl.

I přes uvedené je zřejmé, že diplomová práce splňuje podmínky stanovené vyhláškou děkana z 3.9.2013 č. 34 D/2013.

Z á v ě r : Diplomovou práci autorky **Ivety Maxové** **d o p o r u č u j i** k obhajobě.

Předběžné hodnocení ovlivněné zjištěnými chybami je mezi velmi dobře a dobře.

To znamená, že konečné hodnocené bude závislé na úrovni obhajoby a samozřejmě i na hodnocení vedoucí práce.

Některé otázky pro obhajobu vyplývají již z obsahu tohoto posudku.

V Plzni 22.4.2014

JUDr. Miloslav Ungr